

Het is koel. Er waait een lichte bries. Het tentzeil flappert zachtjes. Het is heerlijk afgekoeld tijdens de nacht. Het valt op dat er geen vogeltjes fluiten, 's ochtends vroeg. Heel apart. De rits van m'n slaapzak gaat open. Half slaapdronken stap ik in m'n slippers, die al naast het veldbed klaar staan. Ik schiet in m'n kleding, pak m'n toilettas en handdoek en stap door de zelfgemaakte deur, van "HESCO"-delen naar buiten. De koperen ploert staat net boven de bergtoppen te gluren naar ons. Een strak blauwe hemel wordt langzaam zichtbaar. De bergtoppen steken donker af.

Met de handdoek over de schouder, toilettas onder de arm, loop ik naar de wastent. Hoewel, niet direct, want 's ochtends moet er eerst iets anders gebeuren. Dus eerst maar langs de plastent, vervolgens een poepzak (plastic zak) pakken, het kleine, uit opgestapelde pallet-delen bestaande, kamertje in. Met een lus, in een touwtje, aan een spijker kan de deur op slot. Ook deze deur is gemaakt van "HESCO"-delen en jute. "HESCO"-delen zijn dik metalen gaaswerken met een doek er tegenaan. Normaal worden deze aan elkaar gekoppeld en volgestort met grind en zand, om zo een "betonnen" muur te vormen. Nadat het ritueel afgerond is, moet alle overtolige lucht uit de zak geperst en dichtgeknoopt worden. Zo, dat geregeld. Op naar de wastent. Even HPG-en. (Hygiëne en Preventieve Gezondheidszorg) Wassen, knippen, scheren. In een metalen spiegel, die helemaal onder de wrijfkrassen zit van de overrijverige corveeërs, doe ik een poging om mijn gezicht te herkennen. Wel zo makkelijk als je met een vlijmscherp mes langs je (eigen) gezicht afgaat. Maar met een beetje fantasie lukt het uiteindelijk wel. Vandaag is het de tweede dag niet douchen, dus alles met het handje onder de kraan en snel over je torso en onder je oksels gooien. Vanwege watergebrek is het douchewater op rantsoen. Ook de "commando-douche", (nat maken, inzepen, afspoelen) mocht niet baten om het water te besparen. Dus dan maar om de drie dagen douchen. De douche is niet echt een designeritem. Eigenlijk bestaat het uit niet meer dan een grote plastic zak met een rits er in. Aan de bovenkant steekt een stugge flexibele slang uit, waar een kraan aan zit. Met wat geluk staat er wat druk op en anders is het goed richten om toch nog nat te kunnen worden. Die hele constructie is op een grote aanhangwagenachtig iets geplaatst. Het is de start van weer een dag op patrouillebasis "Coyote".

Zo, lekker fris, op naar de eetzaal. Nou ja zaal. Een Duitse witte tent waarin wat provisorische tafels staan, met idem dito bankjes. Verder staat er een koelkast, tostiapparaat, waterkoker, tafel met beleg uitgestald en hangt er een dartboard. En niet te vergeten de

vliegenvernietigerapparaatlampenbakpielepaldinges. Je weet wel, de alles vernietigende blauwe lamp, waar soms geknetter en vreselijke stank van afkomt. Veroorzaakt door de nog veel ergere vliegen. Op de tafel staat het rantsoen uitgestald. Vandaag hebben we over de beschikking van vijf sneeën brood per persoon, een zakje met twee plakken kaas, een zakje met twee plakken vlees en dan de keuze uit wat zoetwaren. Ook hiervan een per persoon per dag. Hmm.. de meesten van ons verbruiken met die adonislichamen toch wel heel wat energie op een dag. En al helemaal op patrouille. Maar we mogen niet klagen. Het eten wordt aangevuld met kant-en-klare maaltijden, verpakt in een zakje. En 's avonds hebben we een fantastische keukenploeg, die steeds weer een heerlijke warme maaltijd voor ons klaarmaakt. Met ontzettend weinig ingrediënten weten zij ons telkens weer te verwennen. De ene keer hebben we het welbekende campingmenu "BBQ", de andere keer eten we witte rijst met ossenhaas in een lekker crèmesausje met wat groente. Ons peloton heeft echt geluk met die kerels. Een paar onder ons hebben, voor ze bij Defensie kwamen, een koksopleiding gehad. Voor hier is dat echt een uitkomst. Het avondeten is vaak een moment waar velen van ons naar uit kijken.

Iedere groep heeft bepaalde taken op het kamp hier. Het is net een kleine camping hier, die draaiende gehouden moet worden. (toch, Remy?) Zo moeten we het afval en de poepzakken verbranden in de "burn pitt", de eetzaal opruimen, kamp cleanen, wasgelegenheid schoonmaken en de rest van de infra onderhouden worden. Voor de oude krijgers onder ons heet dit natuurlijk Inwendige Dienst. Veel korter om het meteen zo te noemen, maar dan zouden de meeste lezers afhaken, denk ik. Om dit alles in goede banen te leiden heb je een éénhoofdige leiding nodig. Die wordt bij ons geleverd door onze bekende zuster van de medevac... Len. Dus Len is niet alleen steun en toeverlaat als we buiten de poort dingen aan het doen zijn met spullen op locatie, maar ook "bij ons thuis" heeft hij een aardige vinger in de pap. En heel Limburg mag weten, dat hij dat uitstekend doet... En wat alle mamma's en pappa's van "onze jongens" hier ook mogen weten, is dat hun kroost het best aardig doet zo, in het huishouden hier. Dus ze kunnen het wel hoor..

Naast het huishouden moet er natuurlijk ook nog gewerkt worden hier. Aangezien we op ons zelf zijn aangewezen, als peloton, zorgen we voor onze eigen wacht. En draaien we vanuit hier patrouilles, die meestal in de buurt van de camping zijn. Om dit alles goed te coördineren hebben we dan ook een eigen OPS-room. Dat is zeg maar het zenuwcentrum waar informatie verzameld en uitgewisseld wordt tussen eenheden en verschillende niveaus. OPS staat voor operations, operatiën dus. Maar aangezien wij steeds vaker internationaal optreden, worden dit soort woorden ook steeds vaker in het Engels gehanteerd. En dat is stiekem maar goed ook, want ook hier op "Coyote" opereren wij in internationaal verband, enwel met een Frans Mariniers Peloton. Zij zijn hier om de ANA (Afghan National Army) te begeleiden. Gelukkig kunnen we het goed vinden met "de club", die steeds samen met ons hier draait. Geweldige humor hebben ze. Dat wordt nog eens versterkt door hun pronounciation d'Anglais formidable of iets wat daarop lijkt. Tijdens de gezamenlijke BBQ's of etentjes levert dat vaak erg grappige gesprekken op en waan je je af en toe op vakantie aan de Côte d'Azur. Geweldig toch? Zo zit je in een spannende actiefilm en zo ben je op een doe-vakantie met je werk..... Wie wil dat nou niet?